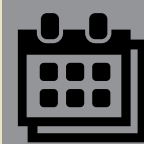

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

28 Ιουλίου

Η 28η Ιουλίου είναι η 209η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο (210η σε δίσεκτα έτη). Υπολείπονται 156 ημέρες.

Αργίες και εορτές**Ορθόδοξη Εκκλησία**

Αποστόλων και Διακόνων Προχόρου προστάτου της Εκκλησίας Νικομήδειας, Νικάνορος, Τίμωνος επισκόπου Βόστρων και Παρμενά,

Μαρτύρων Ακακίου του εν Μιλήτω, Δροσίδος και Ευσταθίου του εν Αγκύρα, Νεομάρτυρος Χριστοδούλου, του Κασσανδριανού (†1777)

Οσίων Ειρήνης ηγουμένης της Μονής του «Χρυσοβαλάντου» και Παύλου του Ξηροποταμηνού

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1914 - Στο αποκορύφωμα της κρίσης του Ιουλίου, η Αυστροουγγαρία κηρύσσει τον πόλεμο στη Σερβία, πυροδοτώντας τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

1965 - Διοικητική προφυλάκιση εις βάρος του συνταγματάρχη Αλέξανδρου Παπατέρπου, πρώην υπαρχηγού της Κ.Υ.Π. Παραπέμπεται μαζί με τους Θεοφάνη Τόμπρα, Θεοδώρου και Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο σε ανακριτικό συμβούλιο.

2001 - Ο Αυστραλός Ίαν Θορν γίνεται ο πρώτος κολυμβητής που κερδίζει έξι χρυσά μετάλλια σε ένα παγκόσμιο πρωτάθλημα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1836 - Εμμανουήλ Ροΐδης, Έλληνας συγγραφέας

1929 - Ζακλίν Μπουβιέ Κένεντι Ωνάση, πρώτη κυρία των Η.Π.Α.

1937 - Γιώργος Ζαΐμης, Έλληνας ιστοριογράφος

1954 - Ούγκο Τσάβες, Βενεζουελανός πολιτικός

1964 - Νίκος Νικολαΐδης, Έλληνας συγγραφέας

1974 - Αλέξης Τσίπρας, Έλληνας πολιτικός

1981 - Νάνσυ Αλεξιάδη, Ελληνίδα τραγουδίστρια

1981 - Γιάννης Τσιμισέλης, ηθοποιός

ΘΑΝΑΤΟΙ

1655 - Συρανό ντε Μπερζεράκ, Γάλλος στρατιωτικός και συγγραφέας

1741 - Αντόνιο Βιβάλντι, Ιταλός συνθέτης

1750 - Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ, Γερμανός συνθέτης

1922 - Πολύβιος Δημητρακόπουλος, Έλληνας συγγραφέας

1935 - Μελέτιος Μεταξάκης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1962 - Θεόφιλος Φρόνιμος, Έλληνας πολιτικός

1964 - Δημήτρης Μπόγρης, Έλληνας θεατρικός συγγραφέας

1985 - Δημήτριος Βλαντάς, στρατιωτικός

1985 - Φώφη Σαραντοπούλου, Ελληνίδα υψίφωνος

1999 - Άλκης Τροπαιάτης, συγγραφέας

2002 - Αγγελική Αναγνωστοπούλου, Ελληνίδα αγωνίστρια

Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος

Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, επίσης γνωστός ως ο Μεγάλος Πόλεμος όπως λεγόταν πριν το ξέσπασμα του Δεύτερου Πολέμου, ήταν μια γενικευμένη σύγκρουση των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων που διήρκεσε από τον Αύγουστο του 1914 ως τις 11 Νοεμβρίου 1918. Στην ουσία αν και ήταν μία μεγάλη ενδοευρωπαϊκή διένεξη με τα κύρια μέτωπα στη Γηραιά Ήπειρο, η επέκτασή της ωστόσο και στη περιφέρεια, με ενεργό συμμετοχή αποικιακών στρατευμάτων με την εμπλοκή ακόμα και αμερικανικών προσέδωσαν τελικά την έννοια του παγκόσμιου.

Οι Ενωμένες Δυνάμεις, καλούμενες και Δυνάμεις της Αντάντ (κυρίως οι Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, από το 1915 η Ιταλία και ως τις αρχές του 1918 η Ρωσία και, από το 1917, οι ΗΠΑ) νίκησαν τις Κεντρικές Δυνάμεις καλούμενες και Τριπλή Συμμαχία, (Γερμανία, Αυστροουγγαρία, Οθωμανική Αυτοκρατορία και Βουλγαρία) και οδήγησαν αφενός στην κατάρρευση τεσσάρων αυτοκρατοριών και σε ριζικές αλλαγές στον χάρτη της Ευρώπης, εκ του κατακερματισμού αυτών, αφετέρου στη μεγάλη Ρωσική Επανάσταση και σε τελική φάση την δημιουργία της Κοινωνίας των Εθνών.

Τα θύματα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου ανήλθαν σε 9 εκατομμύρια στρατευμένους και σε άλλους τόσους αμάχους ξεπερνώντας συνολικά τα 18,5 εκατομμύρια ψυχών.

Ένας ολόκληρος αιώνας είχε περάσει από τον τελευταίο μεγάλο πόλεμο, το 1815, στην Ευρώπη. Μετά τον γαλλογερμανικό πόλεμο του 1871 καμιά από τις Μεγάλες Δυνάμεις δεν είχε στείλει τους στρατιώτες της σε κάποια επιχείρηση ενάντια σε μια άλλη.

Για την άρχουσα τάξη οι τελευταίες δεκαετίες ήταν δεκαετίες θριάμβου: η οικονομία είχε βγει δυναμωμένη από τη Μεγάλη Ύφεση του 1870-1880, η επιστήμη και η τεχνολογία έκαναν άλματα και η κυριαρχία τους απλωνόταν σε ολόκληρο τον κόσμο. Η εμπιστοσύνη τους στο μέλλον ήταν απεριόριστη: η Μπελ Επόκ, η Ωραία Εποχή, σίγουρα θα συνεχιζόταν για πάντα.

Οι ενδοευρωπαϊκές διεθνείς συναλλαγές, είχαν κάνει πλέον καθάρη παραφροσύνη για τις άρχουσες τάξεις τον πόλεμο. Οι Άγγλοι βιομήχανοι δεν είχαν κανένα συμφέρον να βομβαρδίσουν

τις θυγατρικές τους στη Γαλλία. Οι Γάλλοι τραπεζίτες δεν είχαν κανένα λόγο να ανατινάξουν τα μεγάλα έργα που χρηματοδότησαν στη Γερμανία -και να χάσουν έτσι τους τόκους και τα κεφάλαιά τους. Τα αίτια πρέπει να αναζητηθούν στις οικονομικές συνθήκες της εποχής και στις επεκτατικές βλέψεις των διαφόρων κρατών, που είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ανταγωνισμού μεταξύ τους. Ειδικότερα η οικονομική ανάπτυξη της Γερμανίας, που προήλθε από τη ραγδαία εξέλιξη της βιομηχανίας της, οδήγησε στην όξυνση του ανταγωνισμού της με την Αγγλία σχετικά με την εξασφάλιση του μονοπωλίου των διεθνών αγορών.

Ταυτόχρονα, η γαλλική πολιτική της «ρεβάνς», δηλαδή η επιθυμία της Γαλλίας να αποκαταστήσει το γόπτρό της και να ανακτήσει την Αλσατία και τη Λωρραίνη, (που είχε χάσει στο Γαλλογερμανικό πόλεμο του 1870 - 1871) είχε δημιουργήσει ένταση στις σχέσεις της με τη Γερμανία, χαρακτηριστική επ' αυτού ήταν και η υπόθεση Ντρέιφους.

Την ίδια εποχή, η Αυστροουγγαρία βρισκόταν σε ανταγωνισμό με τη Ρωσία σχετικά με την κυριαρχία στα Βαλκάνια. Τα νέα εθνικά βαλκανικά κράτη, που είχαν δημιουργηθεί μετά την παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κρατούσαν ευνοϊκή στάση απέναντι στις διεκδικήσεις των εθνικών μειονοτήτων της Αυστροουγγαρίας και απειλούσαν την ενότητά της. Έτσι, η Αυστροουγγαρία επιθυμούσε να διατηρηθεί το στάτους κβο των Βαλκανίων.

Η Ρωσία, από την άλλη πλευρά, επιθυμούσε να βρει διέξοδο στη Μεσόγειο, υποστήριζε την κίνηση του πανσλαβισμού και θεωρούσε τον εαυτό της φυσικό προστάτη των ορθόδοξων λαών των Βαλκανίων, πράγματα που έβρισκαν αντίθετες τη Γερμανία και την Αυστροουγγαρία.

Από τις αρχές του αιώνα όλες οι Μεγάλες Δυνάμεις ρίχτηκαν σε έναν ξέφρενο αγώνα δρόμου ενίσχυσης και εκσυγχρονισμού των ενόπλων τους δυνάμεων.

Οι προετοιμασίες δεν ήταν μόνο στρατιωτικές. Από τα τέλη του 19ου αιώνα κιόλας οι Μεγάλες Δυνάμεις ξεχύθηκαν σε έναν διπλωματικό αγώνα δρόμου για να εξασφαλίσουν φίλους και συμμάχους, δημιουργώντας έτσι δύο μεγάλους συνασπισμούς.

Το 1882 η Αυστρία, η Γερμανία

και η Ιταλία υπέγραψαν ένα σύμφωνο «αμοιβαίας συνεργασίας» τη λεγόμενη «Τριπλή Συμμαχία». Το 1907 η Γαλλία, η Ρωσία και η Μεγάλη Βρετανία συνέστησαν την «Τριπλή Συνεννόηση» την λεγόμενη Αντάντ. Οι συμμαχίες και τα στρατόπεδα που αιματοκύλησαν την Ευρώπη το 1914-1918 είχαν διαμορφωθεί χρόνια πριν.

Σ' αυτήν την τόσο τεταμένη διεθνή κατάσταση αρκούσε μια αφορμή για να προκαλέσει τον πόλεμο. Στις 28 Ιουνίου 1914 δολοφονήθηκε στο Σαράγεβο της Βοσνίας ο αρχιδούκας διάδοχος της Αυστρίας Φερδινάνδος και η σύζυγός του, Σοφία φον Τσότεκ, από το νεαρό σπουδαστή Γκαβρίλο Πρίντσιπ, οπαδό της πανσλαβικής κίνησης, η οποία διευθυνόταν από υψηλά ιστάμενα πρόσωπα της Σερβίας. Το γεγονός αυτό έδωσε την αφορμή στην Αυστροουγγαρία να ταπεινώσει τη Σερβία και να αυξήσει τη δική της επιρροή στα Βαλκάνια. Έστειλε λοιπόν στη Σερβία τελεσίγραφο, με το οποίο την καθιστούσε υπεύθυνη για τη δολοφονία.

Έχοντας η Αυστροουγγαρία την υποστήριξη της Γερμανίας διέταξε γενική επιστράτευση, κήρυξε τον πόλεμο (28 Ιουλίου) κατά της Σερβίας και βομβάρδισε το Βελιγράδι. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, ο πόλεμος γενικεύτηκε. Στην επιστράτευση της Ρωσίας (30 Ιουλίου) απάντησε η Γερμανία με κήρυξη πολέμου εναντίον της (1 Αυγούστου) καθώς και εναντίον της Γαλλίας (3 Αυγούστου). Θέλοντας να εισβάλει στη Γαλλία, παραβίασε την ουδετερότητα του Βελγίου. Το γεγονός αυτό ενέπλεξε στον πόλεμο την Αγγλία, σύμμαχο του Βελγίου, που κήρυξε τον πόλεμο κατά της Γερμανίας (4 Αυγούστου). Στη συνέχεια, η Αυστροουγγαρία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Ρωσίας (5 Αυγούστου), η Σερβία κατά της Γερμανίας (6 Αυγούστου), το Μαυροβούνιο κατά της Αυστροουγγαρίας (7 Αυγούστου) και κατά της Γερμανίας (12 Αυγούστου), η Γαλλία και η Αγγλία κατά της Αυστροουγγαρίας (10 Αυγούστου), η Ιαπωνία κατά της Γερμανίας (28 Αυγούστου), η Αυστροουγγαρία κατά της Ιαπωνίας (25 Αυγούστου) και κατά του Βελγίου (28 Αυγούστου).